

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Den Blodsottige Kvinde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den Blodsottige Kvinde", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_723-intro-shoot-idm85.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Opbygning og stil

“Den Blodsottige Kvinde” gengiver i stroferne 1-17 den nytestamentlige fortælling om kvinden, der led af blødninger og blev helbredt i mødet med Jesus, fordi hun troede. Strukturen i stroferne følger de bibelske forlæg i Mark 5,25-34 og Luk 8,43-48 ganske nøje. I strofe 18-21 udlægges fortællingen i en kommentar, der gør kvindens historie almen og belærende.

De 21 strofer er opbygget i en V-struktur med strofe 11, hvor helbredelsen foregår, som den centrale strofe, hvilket yderligere er markeret ved gentagelsen af første vers af strofe 1. De 10 første strofer og de to første vers af den ellefte strofe er forberedelse til underets øjeblik, hvor kvinden rører en søm af Jesu tøj. Helbredelsen sker, hvor fortællingen standser med et komma: “Rører og, til Lykke,”. De 10 sidste strofer uddyber og forklarer helbredelsen i mødet med Jesus. Det skildres dels konkret for kvinden (strofe 12-17), dels som en mulighed for dem, der hører fortællingen (strofe 18-21).

Den sproglige stil er forholdsvis enkel og ind imellem med udtryk, der ligner talesprog, f.eks. “Værre gaaer det tit” (strofe 8). Derimod er brugen af fortælleled avanceret. Digtet begynder in medias res (strofe 1) og tegner et billede af en situation, der er fortalt i præsens frem til helbredelsen (strofe 1, 7-9 og 11). Efter helbredelsen er fortælleledet i præteritum (eksempelvis strofe 15), ligesom det er tilfældet med forhistorien til helbredelsen (strofe 2-4). Dertil indeholder digtet indre monologer (f.eks. strofe 5-6) og replikker (f.eks. strofe 14,3-4). Indflettet i historien findes kommentarer fra fortælleren, der blandt andet forklarer og udlægger forløbet (eksempelvis strofe 10 og 12). Digtet slutter med en kristen forkyndelse på baggrund af den bibelske fortælling, hvor den kristne opfordres til i tro at knæle for Kristus på lignende måde som den blødende kvinde (strofe 21).

En salme med bibelsk forlæg og med enkel strofeform og stil som den, Grundtvig skaber med “Den Blodsottige Kvinde”, findes der flere eksempler på i hans salmedigtning. Her skal blot nævnes salmen med forlæg i Matt 15,21-28, hvor Jesus helbreder den kanaanæiske kvindes datter: “Kvindeliil! Din Tro er stor, / Skee dig, som du vilde!” (Grundtvig 1853, 5. oplag, nr. 718).